

[Justitsministeren]

som hr. Aage Brusgaard nævnte, dem har vi tidligere haft lejlighed til at diskutere, men tag f.eks. spørgsmålet om bræmmerne, grundlovsaspektet, ekspropriationsaspektet. Her havde Justitsministeriets lovfdeling lavet en grundig bearbejdelse og vurdering af det spørgsmål. Er der tale om ekspropriation, eller er der ikke? Der lå en klar udtalelse til grund, bl.a. fra udvalgsarbejdet i Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg. Jeg er fuldstændig klar over, at hr. Aage Brusgaards partis opfattelse var, at der her var tale om ekspropriation. Det var ikke den konklusion, vi nåede frem til. Det passede ikke ind i hr. Aage Brusgaards politiske verdensbillede, for Fremskridtspartiet havde den anden argumentation i den sag. Men jeg må sige til hr. Aage Brusgaard, at det jo ikke betyder, at juraen dermed er forkert. Jeg går ikke ud fra, at hr. Aage Brusgaard ville ønske sig, at Justitsministeriets lovfdeling i en sådan sag, hvor man bliver bedt om en besvarelse, afgiver et svar, som juridisk ikke er holdbart i forhold til Folketingets behandling af forslaget. Det er i virkeligheden det, hr. Aage Brusgaard siger; man var utilfreds med konklusionen. Svaret duede ikke. Sådan arbejder lovfdelingen ikke, og sådan bør den selvfølgelig ikke arbejde.

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):

Nu har hr. Arne Melchior forladt salen, så vidt jeg kan se, men det var den sidste bemærkning fra hr. Arne Melchior's side gående ud på, at vi havde behov for mere rådgivning i Folketinget, som jeg ville kommentere. Det vil jeg sætte et spørgsmålstejn ved. Jeg mener strengt taget, at Folketinget har mulighed for al den rådgivning, man kan ønske sig. Men spørgsmålet er, om vi bruger de til rådighed værende kanaler og muligheder godt nok. Arbejder vi rigtigt i folketingsudvalgene, når vi behandler lovforslagene? Vi har en meget restriktiv ordning med hensyn til deputationmodtagelse eksempelvis. Det eksisterende regelsæt i Folketingets forretningsorden om, at man kan afholde høringer og indkalde særlige ekspertgrupper og videngrupper til belysning af lovforslag – benyttes det regelsæt i tilstrækkeligt omfang? Sørger vi under udvalgsbehandlingen for i tilstrækkeligt omfang at bede ministeren om at indhente sagkyndige udtalelser fra relevante brugergrupper? Jeg er ikke sikker på det.

Det, jeg vil sige, er, at vi kan komme ganske langt i henseende til belysning af forskellige problemstillinger i lovmæssig sammenhæng med de muligheder, vi har i dag.

Det, jeg ønsker at give udtryk for her, er, at vi sagtens kan få flere råd, vi kan sagtens få flere instanser, og hvis ikke vi er tilfredse med ministerens svar, kan vi sagtens få et lovvurderingsråd, der kan komme med tre nye udtalelser, som allerede nævnt af hr. Ole Espersen. Men det, vi aldrig må gå på kompromis med, er med hensyn til, hvor ansvaret ligger. Hvem har ansvaret for udtalelserne til Folketinget? For det må der efter min opfattelse aldrig kunne sættes spørgsmålstejn ved. Det er ministeren. Der er ikke noget alternativ efter min mening.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:**Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Energiministeren (Anne Birgitte Lundholt) har meddelt mig, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om varmforsyning og lov om elforsyning.

(Lovforslag nr. L 246).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Energiministeren (Anne Birgitte Lundholt):**

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte: